

[Sønderby]

den ikke få de erfaringer, som man i bemærkningerne nævner at det var godt at have på det her område. Vi har jo egentlig ikke så mange soldater. Man henviser til Vesttyskland, men dér er der jo ti gange så mange mennesker, så der vil vel også være flere sager at klare derude. Vi vil afvise det forslag. Vi mener, at tingene virker udmærket i øjeblikket.

Beslutningsforslag nr. B 117 om at ændre den militære straffelov drejer sig jo om, hvor færdselsloven skal gælde. Ministeren har jo meget klart sagt, at færdselsloven gælder på alle de almindelige veje. Der er kun enkelte militære områder, hvor den ikke gælder, men hvis der dér sker noget, bliver forseelserne straffet som pligtforsømmelse. Det ligger vel meget tæt på de regler, som gælder, også når det er færdselsforseelser, og vi mener derfor heller ikke, at der er nogen grund til at lave nye regler her. Måske er det ikke et af de forslag, der koster alermest, men der bliver da også mere administration og flere problemer ved det, så derfor må vi også afvise det.

Arbejdssikkerheden inden for forsvaret er der ingen tvivl om at vi alle er interesserede er så stor som muligt, og man har uddannet nogle folk til at følge den. Men som ministeren har sagt, modtager man jo inden for alle personalegrupper en fyldestgørende sikkerhedsuddannelse, og vi mener ikke, at der er behov for mere. Man starter bemærkningerne med, at erfaringen viser, at forsvarets bestemmelser om registrering, rapportering og behandling af arbejdsulykker og nærhæld ofte ikke efterlevs i praksis. Det er en temmelig stærk bemærkning, som man ikke har en hel masse beviser for, men den må jo stå for forslagsstillernes egen regning.

Beslutningsforslag nr. B 119 om værnepligtiges ret til at forblive i det offentlige sygesikringssystem og beholde deres sygesikringsbevis har vi jo drøftet mange steder og drøftet meget ihærdigt, og vi er vel ikke færdige med det endnu. Ministeren har jo sagt, at man vil arbejde videre i det nævnte udvalg, og det må vi så vente på. Vi har også med interesse set, at ministeren nu har fået aftale med de civile læger, så der er ingen, der står og mangler en læge.

Det andet problem, som ministeren også har fået klaret, nemlig den 21. januar 1988, er, at man nu får 80 reservelæger, og jeg synes nok, at det er rart, at det, som vitterlig har været et problem ude på tjenestestederne, nu bliver løst.

Det er vigtigt, at forsvaret får uddannet nogle læger, som er vant til at behandle i felten, har været med ude på øvelser og kender de forhold. Det hører jo med i hele forsvarets opbygning, at man har nogle læger inde i systemet, og derfor hænger de ting nok egentlig vældig godt sammen. Man er nødt til at blive ved med at have læger i forsvarets lægetjeneste, og så får man egentlig dobbeltkonfekt, hvis man skal betale både i det civile og i det militære. Jeg tror nok, at det bliver for dyr en omgang, men det er noget af det, vi i allerhøjeste grad har haft fingeren på pulsen af og kigget på.

I det sidste spørgsmål, om at tilberede mad på tjenestestederne, lyder intentionerne jo egentlig vældig godt, for hvis soldaterne kan få billig mad, var det da en god idé, hvis vi så også kunne spare penge på cafeterierne. Det er rigtigt, som der står i bemærkningerne, at vi betaler en del penge til cafeterierne, men ligesom de militære lægetjenester har vi jo altså også behov for cafeterier i forbindelse med genindkaldelse og i forbindelse med øvelser, og vi er nødt til hele tiden at have en ekstra kapacitet af cafeterier.

Jeg ved ikke, om forslagsstillernes hensigt kan opfyldes, hvis alle soldaterne får et lille primusapparat med hjem, sådan at de kan tage det med, når de bliver genindkaldt, og på den måde kan klare at lave deres mad selv; det ved jeg ikke. Selvfølgelig skal vi kigge på, om der er nogle af de forsøg, man har lavet i civilforsvaret, der kan være en god idé, så de kan lave en kop te osv., hvis de hygger sig om aftenen; det kan man da undersøge. Men hvis man ligefrem skal have et helt stort køkken på hver kaserne, må man jo spørge hr. Pelle Voigt, der nu morer sig, om, hvad det koster.

Har man overhovedet lavet nogen økonomiske beregninger på de fem forslag her? Det kunne jo da egentlig være meget interessant, for når hr. Pelle Voigt ikke vil bruge penge til forsvaret, kan man jo ikke bare sige: Vi er klar til at sætte alle de her ting i gang, men I andre må altså finde pengene til det.

Vi vil altså afvise alle forslagene, fordi vi egentlig mener – også på baggrund af ministerens svar, på baggrund af talsmandsordningen og på baggrund af de ting, der sker i forsvaret – at man arbejder med de her ting. Nu får vi et udvalgsarbejde om det, og hvis der dukker nogle ting op, må alle vi, der er positive over for de